

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2127/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Ružica Omazić, u pravnoj stvari tužitelja Splitsko-dalmatinska županija, Split, Domovinskog rata 2, OIB 40781519492, koju zastupa punomoćnik Mislav Polić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika pod 1. Damira Antunovića, Vrgorac, Kozica, Kozica 50, OIB 63206620378, vlasnika objavljenog obrta „DAMIR“ sezonski obrt za proizvodnju, trgovinu i usluge – Kozica“, tuženika pod 2. Ive Antunovića, Baška Voda, Kralja Petra Krešimira IV 11, OIB 39440171048 i tuženika pod 3. nasljednika Tomice Jurke Antunović, Vrgorac, Kozica, Kozica bb, OIB 53751317098, i to: Veselko Antunović pok. Ante, Vrgorac, Kozica, Kozica 0, kojeg zastupa privremeni zastupnik Filip Ivan Žuro, odvjetnik iz Splita i Viktorije Popović, rođ. Antunović, OIB 77707927611, Vrela Ribnička 7/12, Podgorica, Crna Gora, radi isplate iznosa od 2.978,70 EUR, odlučujući o žalbi tuženika VESELKO ANTUNOVIĆ (pok. Ante) iz Vrgorca, protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-122/2015-63 od 4. ožujka 2026., 21. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženika VESELKA ANTUNOVIĆA (pok. Ante) iz Vrgorca kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-122/2015-63 od 4. ožujka 2026. u odnosu na tuženika Veselka Antunovića.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-122/2015-63 od 4. ožujka 2026. naloženo je prvo do četvrtotuženiku da solidarno u roku od 15 dana isplate tužitelju iznos od 2.978,70 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 2. srpnja 2013. pa do isplate po stopi koja se primjenjuje na trgovačke ugovore (točka I. izreke), te je naloženo prvo do četvrtotuženiku da solidarno nadoknade tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.250,00 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude (4. ožujka 2026.) do isplate.

2. Protiv te presude tuženik Veselko Antunović iz Vrgorca podnio je pravodobnu žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, te zbog odluke o troškovima. U žalbi navodi da je sud svoju odluku obrazložio na način da bi iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu kao nesporna činjenica bila

da tuženik pod 1. Damir Antunović, Vrgorac, Kozica, Kozica 50, OIB: 63206620378, vlasnika obrta „DAMIR“ sezonski obrt za proizvodnju, trgovinu i usluge – Kozica“, kao korisnik kredita, a tuženici pod 2. i 3. kao jamci, tužitelju nisu platili naplaćeni iznos kredita iz oročenog depozita u iznosu od 22.443,04 kn / 2.978,70 EUR. Stoga je sud prihvatio kao osnovan uređeni tužbeni zahtjev tužitelja, kako je i odlučeno pod točkom I. izreke te presude. Smatra da je na navedeni način sud pogrešno utvrdio odgovornost žalitelja, a posebno njegovu solidarnu odgovornost za obveze Damira Antunovića. Predlaže pobijanu presudu preinačiti ili ju ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Presuda je ispitana na temelju odredaba čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka (čl. 365. st. 2. ZPP-a), imajući u vidu odredbu čl. 467. st. 1. ZPP-a.

6. Žalitelj navodi da prvostupanjsku presudu pobija i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i to u odnosu na solidarnu odgovornost žalitelja. Međutim, u ovom se postupku sukladno odredbi čl. 502. st. 1. ZPP-a radi o sporu male vrijednosti, pa se na osnovi odredbe čl. 467. st. 1. ZPP-a prvostupanjska presuda ne može pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog čega se ovaj sud nije upuštao u ocjenu tih žalbenih navoda.

7. Donošenjem pobijane presude nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti, a žalitelj osim što općenito upućuje na taj žalbeni razlog žalitelj ne navodi koja točno bitna povreda je počinjena i iz kojih razloga.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu prvotuženik kao korisnik kredita, drugotuženik kao jamac, te zakonski nasljednici iza prije drugotuženog jamca, a sada treće i četvrtotuženici, plate iznos od 2.978,70 EUR. Tužitelj zahtjev temelji na tvrdnji da je banka taj iznos neotplaćenog kredita prvotuženika naplatila iz depozita koji je tužitelj položio u banci na temelju ugovora o depozitu koji su sklopili banka i tužitelj.

9. Na temelju rezultata dokaznog postupka prvostupanjski sud je utvrdio sljedeće činjenice:

- da je između Zagrebačke banke d.d., kao davatelja kredita i prvotuženika Damira Antunovića iz Vrgorca, vlasnika obrta „DAMIR“ sklopljen ugovor o kreditu 1. prosinca 2003., na iznos od 13.099,00 EUR, po kojem ugovoru su drugotuženik Ivo Antunović iz Baške Vode, i ranije označeni trećetuženik bili jamci, te da je nakon smrti trećetuženika, prekinut i nastavljen postupak u odnosu na njegove zakonske nasljednike (trećetuženika i četvrtotuženika),

- da prvotuženik, kao korisnik odobreni i isplaćeni kredit od strane Zagrebačke banke d.d. po ugovoru o kreditu od 1. prosinca 2003., nije podmirio po dospijeću,
- da su tužitelj kao nositelj programa, Ministarstvo za obrt, malo i srednje poduzetništvo, Zagreb i Zagrebačka banka d.d. kao banka, 3. listopada 2002. sklopili Ugovor o poslovnoj suradnji na realizaciji razvoja malog gospodarstva za 2002. godinu,
- da su tužitelj kao deponent i Zagrebačka banka d.d. kao depozitor dana 3. listopada 2002. sklopili Ugovor o oročenom depozitu po kojem ugovoru se tužitelj obvezuje na temelju prethodno navedenog ugovora o poslovnoj suradnji, položiti depozit kod Zagrebačke banke d.d. u visini od 3.400.000,00 kn, kao pretpostavka za postupanje banke kao depozitora po sklopljenom ugovoru o poslovnoj suradnji od 3. listopada 2002.
- da je Zagrebačka banka d.d. kao davatelj kredita prvotuženiku iz položenog depozita tužitelja 2. srpnja 2013. naplatila neotplaćeni dio kredita prvotuženika u iznosu od 2.978,70 EUR,
- da je Zagrebačka banka d.d. dana 14. rujna 2009. podnijela prijedlog za ovrhu protiv tuženika iz ovog postupka, kao ovršenika, radi prisilne naplate iznosa od 10.196,85 EUR s osnove Ugovoru o dugoročnom kreditu od 1. prosinca 2003.

10. Na temelju tako utvrđenih činjenica prvostupanjski sud je utvrdio da banka nije naplatila od tuženika u cijelosti isplaćeni kredit, i da su stoga tuženici dužni, iznos koji je banka naplatila s tužiteljevog depozita, platiti tužitelju s pripadajućim zateznim kamatama od dana kada je taj iznos banka naplatila s tužiteljevog depozita na temelju odredbe čl. 1021. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23, dalje: ZOO) s pripadajućim zateznim kamatama na temelju čl. 29. ZOO-a.

11. Navedeni zaključak prvostupanjskog suda je pravilan. Međutim, prvostupanjski sud se pogrešno pozvao na odredbu čl. 1021. ZOO-a, budući da tužitelj nije bio u ugovornom odnosu s korisnikom kredita i jamcima, nego banka. Naime, u konkretnom slučaju iz utvrđenih činjenica proizlazi da se radi o zakonskoj subrogaciji, iz odredbe čl. 91. ZOO-a, budući da je tužitelj ispunio tuđu obvezu, obvezu korisnika kredita i jamaca. U konkretnom slučaju se radilo o programu kreditiranja razvoja malog gospodarstva, pa tužitelj, čijim su sredstvima podmirene obveze korisnika kredita ima pravo (regresa) subrogacije prema korisniku kredita i njegovim jamcima (čl. 109. i čl. 111. ZOO-a). Da se radi o zakonskoj subrogaciji proizlazi iz potvrde Zagrebačke banke d.d. od 14. studenog 2013. (list 4. spisa).

12. Nasljednici iza pokojnog jamca po ugovoru o kreditu (prije drugotuženika) sukladno odredbi čl. 139. Zakonu o nasljeđivanju odgovaraju za njegove obveze do visine naslijeđene imovine, a jamac odgovara za obveze glavnog dužnika na temelju odredbe čl. 104. i čl. 111. ZOO-a.

13. Pravilna je i zakonita odluka o zateznim kamatama, kako u odnosu na stopu zateznih kamata (čl. 29. st. 2. ZOO-a) jer je tužitelj stupio u pravnu poziciju vjerovnika, u konkretnom slučaju banke, tako i na tijek kamata.

14. Iz navedenog proizlazi da je i pravilnom primjenom materijalnog prava trebalo jednako odlučiti. Stoga je na temelju odredbe čl. 368. st. 2. ZPP-a valjalo žalbu kao neosnovanu odbiti i potvrditi pobijanu presudu.

15. Odluka o troškovima postupka donesena je pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a žalitelj nije naveo određene razloge zbog kojih smatra da je odluka nepravilna i nezakonita, nego taj dio presude pobija samo zbog odluke o glavnoj stvari.

Zagreb, 21. svibnja 2026.

Sutkinja
Ružica Omazić

Broj zapisa: **9-30888-5efff**

Kontrolni broj: **0d9ee-3a44a-6169c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.